

אסור לקרוא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פְּרֻשֵׁת עֵינֵי חַמַּד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לעילוי נשמת האישה הכשרה צביה (כזלה) בת פג'רה ע"ה לבית מש' כהן

פְּרֻשֵׁת בְּשַׁלַּח – שֶׁכֶר גְּדוֹל עַל מַעֲשֵׂה קָטָן

"וַיְהִי בְּשַׁלַּח פְּרֻעָה" (שמות יג, יז)

שהשקעתי בו עשרת אלפים ככרי כסף!". היות שידע להעריך תורה, הכיר במעלת התורה, זכה למה שזכה.

אהוד בן גרא שופט ישראל מגיע לעגלון מלך מואב ואומר לו: "דבר לי אלוקים אליך המלך". מיד כאשר הוא שומע שאהוד מגיע עם דבר ה' בפיו, הוא נעמד. בשכר זה זכה ויצאה ממנו אם של מלכות. ויש מי שאומר, שלא נעמד מעצמו אלא אהוד אמר לו עמוד. (שופטים פ"ב)

דבורה אשת לפידות מבקשת מבעלה ברק, היות שאינו יודע ללמוד תורה, שהיא תכין לו פתילות "אשת לפידות", והוא ילך וידליק במבואות ובמקומות החשוכים כדי שיהא אור לאנשים.

מסופר על אשת הגר"א וחברתה שהיו מתרימות לצדקה וסיכמו ביניהן, מי שתגיע קודם לעולם האמת, תספר לשניה מה קורה שם, וכאשר התבקשה חברתה לשם, לאחר אריכות ימים ושנים, סיפרה לרבנית על השכר הגבוה שמקבלים עבור ההתרמה לצדקה והוסיפה את אותו מעשה בה הן הלכו להתרים ובעלת הבית לא הייתה בביתה ומעבר לרחוב ראתה היא את בעלת הבית והרימה את ידה ואמרה: 'הנה בעלת הבית'. ועל הרמת יד זו קיבלה שכר עצום!

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

במדרש רבה מבואר שפרעה קיים מצוות לווייה לעם ישראל. ע"ש.

במדרש תנחומא: וַיְהִי בְּשַׁלַּח, שילוח הזה לווייה, כמד"א: "וְאַבְרָהָם הֵלֵךְ עִמָּם לְשַׁלְּחָם וכו' (בראשית יח, טז)", ולמה פתח הכתוב בלשון זה? הפה שאמר לא אשלח, חזר ואמר אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם (שמות ח, כד). לכך פתח וַיְהִי בְּשַׁלַּח. ומה שכרו? "לא תתעב מִצְרַיִם (דברים כג, ח)".

פרעה שאמר: "מי ה' אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקֻלּוֹ... לא אֲשַׁלַּח (שמות ה, ב)", ומכים על קודקודו ועל מצרים מכות נאמנות גדולות וקשות, אחת יותר מן השניה, ובמכה עשירית פחד על עצמו היות שהוא בכור, לכן ממחר לשלחם. וכעת כאשר שולחם, הוא פוסע כמה פסיעות ללוותם, נעשה רעש ברקיע ומוקירים לו על כך טובה, זוכה לעולמי עד.

והזהרו בני ישראל ב"לאו" שלא לתעב את המצרים. ולא עוד, אלא שאחר כך חזר בו ו"יִרְדֹּף אַחֲרָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (שמות יד, ח)", ובכל זאת חלק קטן טוב הטמון בתוך אלפי אלפים לאין מספר של רוע- לא נאבד ולא הולך לאיבוד בשמים.

נאמר, מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק. וכי מה זכה אותו רשע שביקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים וכו'? כאשר הלך בציווי אחשוורוש להביא את מרדכי ולהרכיבו על הסוס, ראה אותו לומד הלכות קמיצה ומנחת סולת יחד עם תלמידיו, אמר: "אותו סולת ביטל גזרתי,

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה יניב בן גילה חגי חיים וב"ב שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב ארז בן שושנה יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בן רבקה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית שלמה ודנה דוד וב"ב כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימית תרצה בתיה בת ימנה נינט סינן בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רוחמה חגית בת גילה יפית בת ג'ינה נתנאל בן ג'ינה אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דורי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סינן בת אסתר

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימית בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחמיה אלהו בן מאיה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה נעימה בת שרה רוהלה רון בן זוליקה תירצה בת מלכה שרעבי מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה יוסף חיים בן נוסכה ציון בן צ'חלה דוד בן מזה יעקב בן אסתר כל עם ישראל

11/01/2014		שבת תשע"ד	
פרשת בשלח			
הפטרה: (ס) 'ותשר דבורה' - שופטים ה (א) "דבורה אשה" - שופטים ד			
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ב	16:16	17:33	18:03
ת"א	16:32	17:35	18:12
חמ"ד	16:21	17:33	18:10
ב"ש	16:35	17:35	18:03

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	---	--

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בְּהִלְכָה - בְּרִכּוֹת

אדם שקנה או שכר חנות האם חובה עליו לקבוע שם מזוזה? ומה הדין לעניין חדרי לימוד בבתי ספר או משרדים? וכיצד יש לנהוג במזוזה שנפלה על הרצפה?

שאלה: א

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחס, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: א

חנניות שבשווקים, שהם קבועים- חייבים במזוזה. וטוב שיקבע את המזוזה בלא ברכה. וכן בתי חרושת ומשרדים' שהפועלים עובדים שם רק ביום ולא בלילה, יש לקבוע בהם מזוזה ללא ברכה. וכן בתי ספר ובתי מדרשות' שלומדים שם רק ביום ולא בלילה, יש לקבוע בהם מזוזה בלא ברכה. ומכל מקום' המברך אינו מברך ברכה לבטלה, ויש לו על מה שיסמוך. ומי שנפלה מידו מזוזה לארץ, אינו צריך להתענות, אך טוב שייתן מעות לצדקה.

יְשׁוּעָה מִפְּלֵאָה

בעיר זיטאמיר סבלו היהודים תמיד צרות צרורות מהנכרים הרבים שדרו שם. גזירות קשות, מעשי שוד וביזה, ופוגרומים היו דבר יום-ביומו. אך פעם נגדשה הסאה, וראשי העיר הגישו בקשה לשרי המלוכה בפטרבורג. הם טענו: **היות שהיהודים התרבו מאוד בעיר, והם מפריעים ל'נתיני הצאר' בעיר, לכן צריך לגרשם מן העיר.**

יהודי העיר שחששו מאוד, ששרי המלוכה יסכימו לבקשה 'פעוטה' זו, שכן היהודים אינם נחשבים למה בכך. לפיכך שיגרו משלחת אל זקני הרה"ק רבי אהרן טברסקי זצוק"ל (האדמו"ר השלישי מצ'רנוביל), שיפעל ישועה בעבורם. השלוחים הגיעו לעיר בערב שבת-קודש פרשת בשלח, וכיוון שהיה זה כבר ממש סמוך לשבת, מיהרו לטבול במקווה לכבוד שבת, ולא היה להם עת להיכנס אל הרבי לפני שבת להתברך מפיו. כמובן שבשבת-קודש לא עלה על דעתם לצער את רבינו בדברים אלו, והתכוונו להיכנס אליו במוצאי שבת ולבקשו, שיעתיר ישועה ורחמים עבורם.

בעריכת השולחן בליל שבת-קודש, אמר רבינו בלהבת קודש: "יְהִי בְּשִׁלַּח וכו', אין ויהי אלא לשון צער, יש 'צער לישראל' בְּשִׁלַּח פְּרָעָה אֶת הָעָם, שהרשע פרעה והגויים רוצים לשלוח את אחינו בני ישראל מן העיר! אבל אני אומר, 'לֹא נָחַם אֱלֹקִים'. אפילו אלוקים שהוא מידת הדין, לא יסכים עמו ולא יניח זאת, אלא 'דָּרַךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים' - מדרך ארץ היא, שהפלשתים, היינו הגויים ילכו מהארץ, ולא היהודים". נדהמו השלוחים למשמע דברי רבינו הנאמרים ברוח-הקודש. בסעודת 'צפרא דשבתא' חזר רבינו ואמר את אותם הדברים. ובשלישית שנה דבריו, בסעודה שלישית.

במוצאי שבת, נשלחו השליחים מזיטומיר, ועל אף דברי הרב בשבת רצו לספר לצדיק על הצרה הצרורה המשכמת לפתחם שנחתה על ראשם, קרא ואמר להם רבינו: **'הלא אמרתי כבר בשבת כל מה שיש לי לומד בעניין זה! אל תדאגו- ישועת ה' כהרף עין'.** ונפרד מהם לשלום.

אחר זמן מה, הגיע מכתב מפתיע מפטרבורג לראשי העיר בזיטומיר, ובו היה כתוב כך: **'כל אזרחי המדינה הינם נתיני הצאר, ומי שמרגיש שצר לו המקום בגלל אזרחים אחרים, אז לצאר יש שטחים רחבים ריקים באדמות סיביר, וברוב טובו הצאר מסכים שיעבור לגור שם, כי שם יש מספיק מקום לכולם, אך אין לגרש אף אזרח מהעיר'.**

סֶבֶל לְמַעַן הַזּוּלָּת

ר' אהרון העליון זצ"ל היה איש אמונו וסודו של הנסתר המקובל ר' יהודה ליאון פטילון זיע"א וזכה ושמע ואף ראה הוא בחייו הרבה מסודות חייו של ראש הל"ו, אשר לא זכה איש מלבדו לראות ולדעת. לימים, כאשר רבינו זיע"א ואושפז בבית-הרפואה, נאנח הוא מתוך יסורים קשים ומרים, ר' אהרון העליון, שישב לצידו, הצטער מאד מצעריו ואף התבטא ואמר: "כמה קשה לראות את כבודו סובל כך"- "לא נורא", השיב לו הצדיק והוסיף: "העיקר, שאותו זוג נפקדו ברוך ה' בזרע קודש של קיימא".

כשהבחין הצדיק בפניו התמוהות של ר' אהרון העליון, הרחיב גילה את אוזנו ואמר: "הגיעו אליי זוג, שבמשך שנים לא זכו לפרי בטן, וכשראיתי בצערם הגדול ובדמעותיהם הנושרות מעיניהם, ריחמתי עליהם מאד, ומיד עמדתי וזעקתי בתפילה למענם ואמרתי: "ריבונו של עולם! אנא ממך! חוס וחמול על אנשים אלו ותן להם פרי בטן, וכיוון שידוע אני שנגזר עליהם צער גדול של מניעת פרי בטן, הריני מקבל על עצמי אותו צער ותעניש אותי במקומם!", וזכיתי, שנתקבלה תפילתי וזוהי המחלה שחליתי בה למענם".

מְנוּיִים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

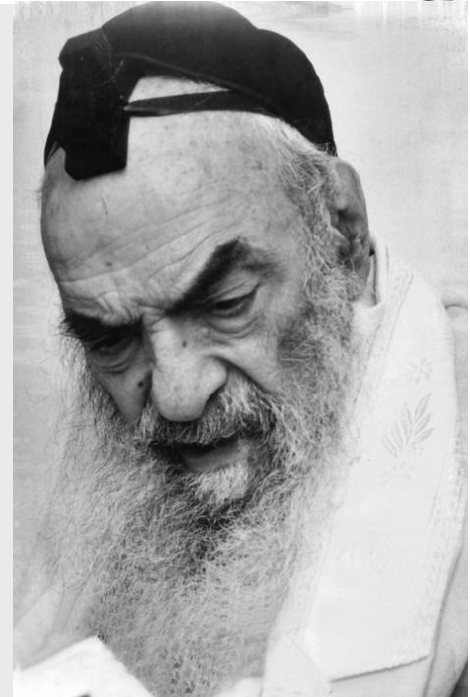
הַקְדַּשְׁת הָעֵלוֹן

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, הַזָּרָה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לְשִׁאלוֹת בְּהִלְכָה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחס'
בטל' 054-7646633

הרה"ג הצדיק ינון חורי זצ"ל: נולד ב-כ"ד כסלו ה'תרפ"ו (1926) באי ג'רבה שבדרום תוניסיה. כבר כשהיה בן ארבע שנים בלבד נשלח ללמוד בג'רבה. בצעירותו דרש בבית"כ הגדול של ג'רבה. מגיל שש-עשרה עסק בלימוד תורה לתלמידים עד יום פטירתו. מעולם לא השתמש באלימות, כפי שנהגו מלמדים אחרים באותה תקופה. בגיל 18 התחתן. כה גדול היה עד כי כשנשאלה חותנתו ממה יתפרנסו ענתה בתקיפות: "אני מוכנה למכור את כל תכשיטים שלי, ובלבד שבתי תתחתן עם רבי ינון".



צדיק נסתר. אחד מגדולי הדור. גמל חסד עם כל אדם. אהב את הזולת ועשה הכל למען כל אדם. זכה לגילוי אליהו הנביא. ענוותן עצום. אביו, ר' חיים הוציא קובץ חידושים של בנו ללא ידיעתו. והתכוון להוציא קובץ נוסף (שכבר היה באמצע ההדפסה) אולם ויתר על זאת רק לאחר שהבן התחנך לפניו בדמעות, שלא יעשה כן!

כשהיה בן 24, לאחר פטירת ר' כלפון הכהן (רבה של ג'רבה), שלח ר' רחמים חויתה הכהן, שליחים אליו כדי שיתמנה לדיין. אך הוא סירב ואמר: "יש כאן טעות. וכי חסרים רבנים בג'רבה?! והרי ג'רבה מלאה תלמידי חכמים. אני אינני מתאים". בצניעותו שימש כמורה בבית"ס "שאר ישוב" ולאחר מכן כר"מ בישיבת "כסא רחמים". מייסד כולל "גבעת חיים" בגבעתיים. נפטר בליל שבת קודש, ט"ו בשבט ה'תשס"ד

אביו: ר' חיים (רב ראשי ודיין בגאבס). **אמו:** מרת סעדונה. **רעייתו:** מרת מזיאנה לבית טרבלסי. **מילדיה:** ר' שושן. **רבתי:** ר' רחמים חי חויתה הכהן, ר' יוסף (סוסו) הכהן ור' רפאל כדיר צבאן (רבה של נתיבות וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל).

להלן סיפורים מופלאים ביותר שרובם הובאו בספר "שמש ינון" שכתב בנו של הרב, שושן חורי. ויש בהם רבות כדי ללמדנו מעט מן המעט על אדם גדול:

רבינו סירב להנות מאף אדם, ולא חפץ לקבל טובת הנאה בשל מעמדו. אף בשמים עזרו לו, שלא לקבל את אותן טובות. באחד הימים חפץ רבינו להזמין ארון, הוא קרא לנגר על מנת לשטוח בפניו את בקשתו, כאשר הגיע הנגר, פנה אליו רבינו בזו הלשון: "אני מתרה בך", אמר רבנו, **תן לי מחיר אמיתי ולא מחיר מוזל!** הנגר שהכיר את מעלת כבודו של רבינו נקב בסכום של שלוש מאות שקלים לבצוע הארון ולהרכבתו בבית הרב. העסקה נחתמה, והארון הוצב במקומו זמן קצר לאחר מכן.



כעבור מספר ימים שב רבינו לביתו, וגילה שאנשים זרים פקדו את ביתו, בהעדרו, ונטלו **עמם ארבע מאות שקלים, שהיו שמורים בארון החדש, ואתם שמר רבינו לעת הצורך.** רבינו לא איבד את עשתונותו, הוא התיישב בכיסאו בנחת רוח וביקש לקרא אליו את הנגר.

כאשר הגיע אליו הנגר אמר לו רבנו: "עכשיו אני יודע את מחירו האמיתי של הארון, ואילו היית נוקב מחיר האמיתי בהתחלה, היית מרוויח עוד ארבע מאות שקלים שהם שכרך". הנגר נדהם למשמע אוזניו, הוא ביקש מיד את מחילת הרב, והודה בפה מלא, שאכן מחירו האמיתי של הארון הוא שבע מאות שקלים ולא שלוש מאות שקלים כפי שנקב בתחילה. מובן, שרבנו השלים מיד את החסר.

על העובדה כי היה בעל רוח הקודש, ניתן לראות בסיפור המופלא הבא: לרגל אירוע משפחתי יצאה הרבנית לבאר שבע, נהגו של רבינו התכוון לקחתה למחוז חפצה ברכבו הפרטי מסוג מסוים.

דקות ספורות לפני היציאה, ביקש רבנו להחליף את הרכב לרכב אמריקאי אחר הידוע בחוזקו. בקשתו נתמלאה, אך על פי שלא הובנה הרבנית יצאה לדרך, ושעה קלה לאחר מכן צלצל הטלפון בביתו של רבנו. שמשו הרים את השפופרת, ומצדה השני נשמע הנהג כשהוא מבוהל, וכך סיפר: "סמוך לבאר שבע התנגש מאחוריו רכב מסוג הונדה, בעצמה רבה, בחסדי שמים אין נפגעים, וגם לרכב לא נגרם נזק, בזכות חוזקו של הרכב האמריקאי", עתה הובנה בקשתו של הצדיק.

אחד מעמיתיו של רבינו היה הגאון הצדיק הרב שמעון חירארי שליט"א, וכך סח הרב: "רבינו היה מתענה לפני בוראו ונושא את תפילותיו למען עם ישראל, הצרות הפוקדות את אחינו בני ישראל העיקו עליו מאד, וכך מידי פעם, העתיר רבינו, לריבונו של עולם וביקש את ביטול הגזרות הניתכות על עמו. פעם", המשיך לספר, "צם רבינו במשך 40 יום, ונדד לי, שזכה לגילוי אליהו".

צדקתו של רבינו נודעה לרבים, ורבים נושעו מתפילותיו. סח מרן ראש הישיבה הגאון רבינו מאיר מאזוז שליט"א: "רעייתי חלתה, ומצבה היה קשה, בצר לי פניתי אל רבינו וביקשתי את ברכתו. מובן, שרבנו התפלל בעד אשתי, ואני חשתי צורך לתרום לכולל "גבעת חיים", הגשתי לרבנו את תרומתי והוא כתב לי קבלה והוסיף את המילים רפואה שלמה, אולם את המילה רפואה כתב בלי ו', רק לאחר שש שנים, כשנפטרה רעייתי, הבנתי, שרבנו ידע על זה כך כבר אז".

ענוותנותו הייתה מופלאה, ומעולם לא רגז על אדם. הוא נהג כלפי התלמידים בחיבה, ונמנע מלהעיר להם בצורה ישירה. פעם אחת הניח תלמיד חצוף במיוחד את רגליו על השולחן מול הרב, כדי להרגיז אותו. הרב לא התרגז ואמר לו: "כל הכבוד, אתה מקיים את מה שציוו חז"ל 'חייב אדם להקביל פני רבו ברגל'" (כשהכוונה המקורית היא כמובן לשלושת הרגלים).

מעלת זכוי הרבים

הגאון ר' שמחה זיסל ברוידא זצ"ל, ראש ישיבת חברון, סיפר מעשה מדהים שאירע עמו, המלמדנו על מעלתו של אדם הטורח לקרב ולחזק לבבות לה' ומהי מעלת זכוי הרבים, ועד כמה אין אנו מודעים למעשה אחד קטן, שיש בו כדי לשנות עתיד שלם. ומעשה שהיה- כך היה:

"לילה אחד, כאשר עליתי לישון על מיטת יצועי", סיפר הרב ברוידא זצ"ל, "זכיתי לגילוי גדול ומיוחד בחלום הלילה. לפתע, בחלומי, אני רואה את המשגיח הרוחני שלי מהישיבה בה למדתי בילדותי. הוא היה נראה כמלאך אלוקים. פניו היו מאירות, וכל גופו היה מוקף בהארה מיוחדת ומוארת".

"המשגיח פנה אליי ואמר לי: 'דע לך, שכאשר נפטרתי הגעתי לעולם האמת, פתחו בפניי את שערי גן עדן' והראו לי מחזה מיוחד. היו שם בתים רבים וגדולים שהיו זוהרים ומאירים באור מיוחד במינו שלא נראה כמוהו. מיד פנו אליי ואמרו לי: 'דע לך, שכל הבתים המוארים שאתה רואה, הם הבתים שבזכותך התחזקו, ועתיד אתה לקבל שכר רב על כל בית ומשפחה בעבורם!'".

"מיד כשראיתי זאת", המשיך המשגיח וסיפר, "הייתי משתומם כולי: הלזה יקרא עולם האמת? וכי מגיע לי שכר כה רב? הרי בימי חיי מסרתי רק כמה דרשות בודדות אשר אליהן הגיעו בקושי מספר אנשים בודדים, וכיצד ייתכן, שזכיתי לבנות בתים כה רבים בישראל?".

אומנם נכון, שהייתי נוהג ללכת מעיירה לעיירה ברחבי פולין לעורר את הלבבות לתשובה, אך מפאת שבאותו זמן שלטה ההשכלה הארוה, אשר משכה את כל בני הנוער, בקושי הגיעו לדרשותיי כמה אנשים בודדים, וכיצד ייתכן שמראים לי כעת שקירבתי עשרות ומאות בתים ומשפחות? מיד כשחשבתי כך, פנה אליי אותו קול ושאל: 'דע לך, שכל השכר הזה מגיע לך ביושר!'".

כשביקשתי להבין כיצד נענה לי הקול ואמר: 'וכי זוכר אתה, שנדדת ברחבי פולין ואף הגעת עד לעיר וילנא?'. 'אכן, אני זוכר', השבתי. 'והאם זוכר אתה את הדרשה חוצבת הלהבות שנשאת בוילנא על החינוך הקלוקל ועל החובה לדאוג לדור העתיד?', נשאלתי. 'אכן אני זוכר, ואף זוכרני שהשתתפו בה מספר מצומצם של אנשים', השבתי.

'אם כך, דע לך', המשיך אותו קול ואמר, 'שבשעה שדרשת על החינוך והדאגה לדור הבא, אומנם בקושי השתתפו אנשים, אך בעזרת הנשים ישבה לה אשה אחת, אשר הקשיבה לכל מילה שלך. דע לך, שהמילים, שאמרת פילחו את ליבה והציתו בקרבה אש קודש. מיד החליטה אותה אשה, שמיום זה ואילך, היא עוזבת את מלאכת התפירה שבה עבדה עד היום, ומרגע זה, היא מקדישה את חייה לחינוך בנות ישראל בקדושה ובטהרה!'".

"היא יצאה מהדרשה נלהבת כולה ומיד החלה במלאכה ופתחה סמינר 'בית יעקב', אשר התאספו אליו עשרות ומאות בנות, שהתחנכו על אדני התורה וזכו לאחר מספר שנים להתחתן עם בני תורה ולהקים בתים לתפארת שמהם יצאו תלמידי חכמים גדולים בכל העולם".

"היודע אתה מיהי אותה אשה, שהתחזקה מהדרשה שלי ועשתה את כל זאת?", שאל אותי המשגיח הרוחני. "אשה זו היא שרה שנירר ע"ה, מקימת סמינרים 'בית יעקב' אשר הצילה בנות רבות מהחינוך הקלוקל. וכעת הראו לי בשמיים ואמרו לי: דע לך, שכל הבנות שהתחזקו מאז ועד היום, ומאות אלפי הבתים של תורה שנבנים עד היום כולם שייכים לך, והכל בזכות אותה דרשה שמסרת בבית הכנסת הקטן שבוילנא, בה בקושי נכחו כמה יהודים בודדים!".

עשית חסד

האדמו"ר רבי שלום-דובער צוק"ל מליובאוויטש הורה פעם אחת לבנו רבי יוסף-יצחק לנסוע למקום מסויים ולהושיט עזרה לחסיד אחד, איש-עסקים, שהיה שרוי במצוקה. כשחזר בנו מהנסיעה, נכנס אל אביו ואמר: "קיימתי כל מה שביקשת ממני. עשיתי את הטובה לאותו חסיד בצורה השלמה ביותר".

אמר לו אביו: "טעות בידך. לא עשית טובה לחסיד, עשית טובה לעצמך. את הטובה לאותו חסיד עשה הקב"ה, ואתה זכית להיות שליחו של הקב"ה למלא את רצון ההשגחה העליונה".

<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתר יאטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל</p> <p>כל נשמות עם ישראל</p>
---	---	------------------------	---	--